

Hic modo p[ro]p[ri]etate literar[um] p[re]dictar[um] Gregor[ii] XIII. ob eius mortem non expeditur totaliter validat.

necon quibusvis decretis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Ne autem de absolutione, exemptione, liberatione, receptione, singulis concessionibus, indulgentiis, & dispensatione Gregorii Prædecessoris hujusmodi, pro eo quod super illis, ejus superveniente obitu licetæ confecta non fuerunt, valeat quomodolibet excitari, ipsique Præpositus Generalis, Clerici, & alia personæ Congregationis hujusmodi illorum frustrentur effectum, volumus, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, quod absolutio, exemptio, liberatio, receptio, singulæ concessiones, indulgentiæ, & dispensatio Gregorii Prædecessoris hujusmodi, perinde a dicta die Id. Martii suum fortiantur effectum, ac si super illis præfati Gregorii Prædecessoris literæ, sub ejusdem diei dat. confecta fuissent, prout superius enarratur. Quodque præfentes literæ ad probandum plene absolutionem, exemptionem, liberationem, receptionem, singulas concessiones, indulgentiæ, & dispensationem Gregorii Prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Sanctionemque penalem apponit. Dat. P. An. I. 2. Maii.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat &c. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto. Kalen. Maii, Pontificatus nostri Anno Primo.

V.

Jubilæi indicio, ad implorandum Dei auxilium, pro bono regimine Reipublicæ Christianæ.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Universis Christianis presentibus literis inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa indicationis hujus Jubilæi.

Virium nostrarum infirmitati pastoralis officii molem nuper impositam considerantes, non possumus susceptum tantæ administrationis munus non maxime formidare. De illius tamen benignitate non desperantes, qui operari dignatur in Nobis, non desinimus ejus auxilium implorare, eique mentis nostræ sensus, ne altius extollantur, humiliter subicere: illud agnoscentes, & vere contentes, unius Dei clementiam, nullis præcedentibus meritis, nostri in imbecillitate nostra memorem, magna in Nobis fecisse mirabilia, quos tot, & tantis gratiarum donis cumulatos honoris Principis Apostolorum admirabili dignatione voluit esse consortes. Quam tamen dignitatem, & potestatem, cum multæ graves curæ consequantur, valde sollicitamur, tum quod de collatis in Nos ma-

ximis beneficiis, quæ Dei benignitati referimus accepta, nullam dignam gratiam, quam ejus clementiæ persolvamus, nostræ potestati infantia reperire: tum etiam quod sub tanto pondere exiguas vires initio contremiscere, ac pene jam corruiere sentimus, non tamen animo deficientes ad summam Dei bonitatem confugimus, fideliumque, & Deum timentium, quorum ipse (ut speramus) voluntatem faciet, orationes expectimus, quibus Omnipotenti Deo semper benedicendo, gratiisque misericordiæ ejus agendis adjuvemur, viribusque a cælesti rege subministratis, suffulta nostra infirmitas commissa Nobis curarum, & salutarium Reipublicæ Christianæ officiorum partes, orantis simul populi instantia promerente, valeat sustinere, opemque agitata, & ubique fere depressæ Catholicæ Religioni suppeditare, ne cum in altitudinem maris venerimus, tempestate demergamur, sed potius horribiles tot peccatorum flatus, & excitatas toto mari procellas discutientes, cum credito Nobis grege optatum cursum, & æternæ salutis portum teneamus.

Forma confectionis Jubilæi.

§.1. Omnes igitur, & singulos utriusque sexus Christianos ubicumque existentes monemus, ac in Domino requirimus, ut qui in hac Alma Urbe sunt, proxime sequenti hebdomada, aut altera protinus post eam item sequenti; qui vero extra Urbem degunt cum primum harum notitiam habuerint, prima, aut secunda itidem immediate sequenti, hebdomada, conscientia sua diligenti prius examinatione discussa, peccata sua omnia humili, & contrito corde confiteantur, & ante Festum Pentecostes ejusdem hebdomadæ quarta, & sexta feria, & Sabbato (cum hoc tempore jejunia non indicantur) elemosynas erogent, piaque earum largitione, quantum pro sua cuique facultate visum fuerit, Christi pauperum, egestatem, & inopiam sublevent, orationibusque a Deo impetrare studeant, ut Nobis lumen suum ostendat, pares tanto oneri vires præbeat, omnesque actiones nostras dirigat, ac hostium Ecclesiæ suæ conatus infringat. Die vero Dominica, quæ dictas elemosynas, atque orationes proxime sequetur, Sacrosanctam Eucharistiam devote accipiant. Ita, ut qui post Festum Pentecostes voluerint infra dicenda Indulgentiæ beneficio frui, dictis tribus diebus præter orationes, & elemosynas, etiam jejunare teneantur. Et nihilominus, ut Deum magis propitium Nobis, & populo Christiano reddere, ipsique quantum nostræ tenuitati conceditur, gratias agere valeamus, & ad tantum onus sustinendum vires impetremus. Nos ipsi supplicationes, processionesque una cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, omnibusque Prælati, & Romanæ Curie Magistratibus, die Lunæ, qui erit 27. dies præfentis mensis Maii ab Ecclesiâ S. Mariæ in Aracoeli, usque ad Basilicam S. Mariæ Majoris habere, atque incedere statuimus. Ceterum ut fideles ipsi ad hæc omnia peragenda magis idonei efficiantur, de tradita nobis a Domi-

VI.

Revocatio exemptionum omnium, ab onerum Cameralium solutione, quibuscumque personis, quomodolibet concessarum.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter varias curas, quæ ex Pastoralis officii ministerio Nobis incumbunt, illa potissimum animum nostrum pulsât, atque perturbat, ut Nobis, & Romanæ Ecclesiæ subditi, præsertim, pauperes, prætextu exemptionum, aliarumque similibus gratiarum a Sede Apostolica concessarum, nullatenus graventur, neque id totum, quod a potentioribus, & majores facultates habentibus eximitur, in pauperiorum caput, eorumque damnum, & præjudicium accrescat.

Causa hujus revocationis.

§.1. Unde ex his, & aliis rationabilibus causis adductis ac nonnullorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulas exemptiones, concessiones, gratias, & immunitates a solutione omnium, & singulorum datorum, pedagiorum, gabellarum, collectarum, impositionum, & quorumlibet aliorum onerum personalium, mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum, aliarumque exactionum etiam Cameralium, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis Status nostri Ecclesiastici, ac etiam quibusvis Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, Baronibus, Comitibus, seu quorumcumque nomine nuncupatis, & quacumque etiam Ducali, vel alia dignitate, & auctoritate, seu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & Jurisdictiones infra limites districtus Ecclesiasticæ possident, etiam qui nihil ratione Castro- rum, & Jurisdictionis hujusmodi Sedi Apostolicæ annuatim, seu alias persolvunt, & tam incolis quam extraneis atque forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se-ventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum Colonis, & laboratoribus, per Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam, ejusque etiam de latere Legatos, seu Vicelegatos, & Cameram Apostolicam, ejusque Præsidentes, ac alias quomodocumque sub quibusvis formis, & verborum expressionibus etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus (præterquam ob susceptionem liberorum juxta juris dispositionem, & ob causam vere effectualis, & congrue exbursementis pecuniarum, seu ex aliis causis per Nos cognoscendis, & approbandis) perpetuo, seu ad certum tempus concessas, ac etiam pluries confirmatas, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur presentibus, pro expressis habentes, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuo cassamus, revocamus, & annul-

Revocatio quæcumque exemptionem, a solutione onerum Cameralium, exceptis hinc enunciatis.

Jubilæi confectionis.

Justo publicandi ubique Jubilæum.

Derogatio contrariorum.

Fides exemplorum.

Dat. P. An. I. 25. Maii.

Domino potestatis plenitudine Ecclesiæ thesauris, quorum divina favente clementiâ dispensatores effecti sumus, copiose, ac benigne aperientes, omnibus Christianis fidelibus supradictis, ut hac vice tantum Confessores idoneos Presbyteros, seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, ab Ordinariis tamen approbatos eligere, qui eorum Confessionibus diligenter auditis, eos a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, ac in literis die Cœnæ Domini quotannis legi solitis contentis, in foro conscientie dumtaxat, ac etiam a sententiis, censuris, & penis Ecclesiasticis per eos quomodolibet incurfis, injuncta inde eis pro culpa modo poenitentia salutari absolvere, ac quæcumque per eos emissa vota (præterquam castitatis, & religionis) in alia pietatis opera commutare valeant, per presentes concedimus.

§.2. Nos enim omnibus, qui præmissa devote adimpleverint, de ejusdem Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, plenissimam omnium peccatorum remissionem, ac eandem, quæ Christianis Anno Jubilæi hujus Almae Urbis Ecclesiæ, & extra eam deputatas statutis diebus devote visitantibus concessa est, misericorditer in Domino elargimur, eos quoque, qui morbo, vel aliquo alio impedimento detenti præmissa adimplere nequiverint, si alia pia opera fecerint, in quæ arbitrio suorum Confessorum (quibus super hoc facultatem impartitur) commutata fuerint: ac etiam illos, qui in itinere fuerint, si cum primum iter perfecerint, præmissa exequi studeant, ipsius Indulgentiæ, & doni, ac aliorum prædictorum participes fieri volumus.

§.3. Præcipientes universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & quibusvis aliis Ecclesiarum Prælati, & locorum Ordinariis, ut statim cum presentes literas, seu earum transumptum authenticum, etiam impressum ad eos deferri contigerit, solemnes Processiones tribus diebus, scilicet quarta, & sexta feriis, ac Sabbato prædictis, juxta locorum opportunitatem ad effectum præmissorum indicant, & celebrent, ac easdem presentes, seu earum transumptum per suas quisque Provincias, Civitates, & Dioceses sine ulla fraude, aut lucro publicent, & per Ecclesiarum Rectores publicari faciant.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Quia vero presentes ad omnia loca, quibus illis opus esset, præferri nequeunt, decernimus, ut illarum transumptis, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, octavo Kalendas Junii, Pontificatus nostri Anno primo.

Declaratio, quod a Data presentium revocatio afficiat.

annullamus, ac viribus omnino evacuamus, illaque pro cassis, nullis, irritis, & revocatis, ac penitus infectis haberi volumus.

§.2. Necnon exemptiones, cessiones, gratias, & immunitates predictas, nulli penitus, nec in petitorio, nec in possessorio suffragari posse, sed predictos omnes exemptos ad omnium, & singulorum predictorum onerum impositionem, ac gabelarum solutionem, & contributionem, perinde ac si exemptiones predictae eis concessae non fuissent, pro rata ipsos tangente ad datum presentium decurrenda, realiter, & cum effectu contribuere, eorumque bona accatari, allibrari, describi, seu annotari facere quamprimum debeant, & teneantur, etiam perpetuo statuimus, & declaramus.

Confirmatio Bullae Pii V., & aliorum Pontificum.

§.3. Ac omnes, & quascumque, tam per fel. rec. Pium V. quam alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, super praemissorum revocatione quomodolibet editas Constitutiones similiter perpetuo confirmamus, approbamus, & innovamus.

Lites quascumque desuper ortas extinguit.

§.4. Et insuper quascumque lites, & causas super praemissis, & eorum occasione ubilibet motas atque pendentes, illarum status, & merita, nominatim, & cognominatim, & colligantium etiam presentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ad Nos harum serie advocamus, litesque huiusmodi penitus extinguimus, & annullamus, ac pro extinctis, & annullatis haberi volumus.

Sic, & non aliter iudicari mandatur.

§.5. Sicque per quoscumque Iudices etiam Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam dictae Camerae Clericos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Executores deputat.

§.6. Quocirca dilecto Filio Nostro Philippo S. Angeli in Foro piscium, Diacono Cardinali Vastavillano nuncupato, moderno, & pro tempore existenti, nostro, & ipsius Romanae Ecclesiae Camerario, per Apostolica scripta mandamus, quatenus per se, vel alium, seu alios ejus nomine, praeter Ordinariam sui Camerariatus Officii Jurisdictionem, omnes, & quoscumque supradictos exemptos, per censuras Ecclesiasticas, ac etiam privationis feudorum, & inhabilitatis ad illa, aliasque etiam pecuniarias penas, ad regalem, & actualem cuiusvis summae, tam haecenus debite quam debenda solutionem juxta taxas haecenus impositas cogat, & compellat; ac pro faciliiori exactione, & satisfactione consequenda eidem Philippo Cardinali, & pro tempore existenti Camerario quoscumque, quatenus opus fuerit, citandi, & etiam ad personaliter comparandum monendi, etiam per edictum publicum, confitofummarie, & extrajudicialiter de non tuto

accessu, necnon quoscumque inobedientes, & rebelles, censuras, & penas comminatas incidisse, & incurrisse servata forma Concilii Tridentini, declarandi, aggravandi, reaggravandi, & interpretandi, auxiliumque brachii secularis invocandi, & relaxandi, aliaque omnia, & singula faciendi, quae in praemissis, & circa ea necessaria fuerint, seu alias quomodolibet opportuna, plenam tenore presentium concedimus facultatem.

Clausulas derogatorias apponit.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac pie mem. Bonifacii Papae VIII. etiam Praedecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, necnon quibusvis immunitatibus, exemptionibus, aliisque praemissis, ac aliqua possessione, vel forsam, usurpatione de non solvendo, & contribuendo, necnon nostra de non tollendo Jure quaesito aliisque Cancellariae Apostolicae regulis: privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis, quibusvis personis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque clausulis, & decretis, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus etiam Motu simili, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialiter, specificata, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda esset, illorum tenores presentibus pro sufficienter expressis habentes, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus specialiter, & expresse harum serie derogamus. Aut si aliquibus, communiter, vel divisim a predicta sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

Nulli ergo omnino hominum, &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, tertio Kalendas Julii, Pontificatus nostri Anno I.

Dat. P. An. I. 29. Junii.

VII.

Prohibitio alienandi per subditos Status Ecclesiastici, in non subditos, & forenses, bona in eo existentia, aut fortalitia, & castra, absque Sedis Apostolicae licentia.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Sollicitudo, paternusque affectus, quo Sedis Apostolicae subditos prosequimur, Nos inducunt, ut ea diligenti cura prospiciamus, quae ad illorum conservationem, statusque Ecclesiae utilitatem, & commodum pertinent.

Exordium.

§.1. Acce-

Confirmatio Statutorum prohibentium alienationem bonorum in non subditos.

Prohibitio alienandi bona in Stato Ecclesiastico existentia, aliis, quam Vassallis, absque Sedis Apostolicae licentia.

Prohibitio alienandi Castra, & fortalitia, & castra, absque simili licentia.

Preceptum, quod non revertantur ad Statum Ecclesiasticum illa, vendant infra biennium.

§.1. Accepimus squidem, quod in diversis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Castris, Nobis, & dictae Sedis temporali ditioni subiectis extant statuta prohibentia, res, ac bona stabilia in forenses, & non subditos alienari. Nihilominus nonnulli Cives, & Incola Civitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum huiusmodi bona stabilia aliis personis extraneis vendere, & alienare praesumunt in maximum praedictum, & damnum Civium, & Incolarum praedictorum.

§.2. Quocirca Nos considerantes quantum statuta praefata utilia, & favorabilia sint, quantumque Reipublicae interfit dicta bona in illius Cives, & habitatores conservari, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & certa scientia, statuta huiusmodi, etiam si non sint in usu, Apostolica auctoritate tenore presentium de cetero observari mandamus.

§.3. Et nihilominus, quod perpetuis futuris temporibus, Universitates, Civitates, Collegia, Feudatarii quicumque, ac persona cuiusvis status, gradus, ordinis, qualitatis, & conditionis existant, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, & dignitate, etiam Ecclesiastica, quae specialem, & individuum mentionem requireret, praediti sint, nullatenus sine nostra, & Sedis praedictae licentia, audeant, seu praesumant Civitates, Oppida, Castra, feuda, Jurisdictiones, ac bona quaecumque stabilia, vel immobilia in dicto Stato Ecclesiastico existentia cuiuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris per eos, nunc, & pro tempore possessa vendere, permutare, ultra triennium locare, in emphyteusim, feudum, livellum, pignus, seu precarium concedere, in aliquam Communitatem, Universitatem, Collegium, vel personam extraneam, seu forenses, quae Nobis, & dictae Sedi ratione temporalis jurisdictionis, status nostri subditi, & supposita non sit, vel quae domicilium legitime non contraxerit in dicto nostro statu, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, conditionis, & qualitatis existat, etiam si, ut praefertur, Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, & dignitate, etiam Ecclesiastica, quae specialem, & individuum mentionem requireret, praeditus sit.

§.4. Insuper quia decens, & conveniens existit, quod si vendantur, vel permutentur, seu etiam donentur Civitates, Castra, & Oppida, multo magis fortalitia, id ad notitiam Principis deducatur, & praesertim si feuda, & jurisdictiones feudales, ea omnia, nec in exteros, nec in alios quoscumque nisi de expressa praecedente nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis eadem supradicta licentia, vendi, permutari, vel donari valeant.

§.5. Neque etiam extraneus, aut subditus originarius, bona huiusmodi in dicto statu habens, & in eo habitans, si ab illo discedat amplius, ad ipsum non revertatur, il-

la retinere possit, sed intra biennium, ex quo ipse demigraverit, ea vendere, seu pro aliis extra dictum statum existentibus permutare, aut alias transferre in alium, immediate subiectum teneatur, auctoritate, & tenore presentium, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.6. Licitum tamen erit omni dicti status habitatori, sive extraneo, sive subdito, de bonis suis in eodem statu positis, vel in consanguineos, vel in alios de dicto statu non existentes, quocumque alio, quam venditionis, seu permutationis, vel donationis titulo disponere, ac suis, etiam ab intestato haeredibus pariter licebit in illis succedere; qui tamen intra triennium, vel in eodem statu habitatum veniant, vel bona ipsa in alium, seu alios habitatores, & subditos, ut praefertur, transferant. Quod etiam illis extraneis, ad quos bona huiusmodi ex quibuscumque aliis, quam venditionis, seu permutationis, aut donationis huiusmodi causis pervenerint, illave acquisiverint, censetur permissum.

Declaratio circa supradictas prohibitiones.

§.7. Bonorum autem praefatorum appellacione, neque census, neque portiones, seu loca montium, nec mulierum dotes, sed neque Urbem nostram, quae communis patria est, cum ejus decem passuum millia circuitu, volumus comprehendere: filii tamen, & haeredes dictarum mulierum soluto matrimonio, si extranei fuerint, aut in eodem statu ad habitandum, aut vendendum, seu permutandum, ut dictum est, sint adstricti.

Declaratio bonorum, ut supra alienari prohibitorum.

§.8. Decernentes, Communitates, Universitates, Collegia, vel personas extraneas, seu forenses huiusmodi ad dictorum bonorum pro tempore contra earumdem presentium tenorem alienationem acquisitiones omnino inhabiles; necnon quoscumque contractus, venditiones, & alienationes contra huiusmodi prohibitionem quocumque modo, vel causa pro tempore faciendas, nullas, & invalidas existere, nullumque jus per eas emptoribus attributum esse, seu tribui posse. Necnon omnes scripturas desuper conficiendas, ac inde secuta quaecumque nullius roboris, vel momenti esse, nec ex illis audiri, agi, & excipi posse, in iudicio, vel extra, ipsaque bona alienata ad eos, ad quos de jure pervenire debent, spectare, & pertinere.

Contravenientium poena, & contractuum annullatio.

§.9. Sicque per S. R. E. Cardinales, etiam Legatos, ac Vicelegatos, necnon Sacri Palatii Apostolici Auditores, Gubernatores, seu illorum Locatenentes, aliosque Iudices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata, & Decretum irritans.

§.10. Mandantes eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Iudicibus, nunc, & pro tempore in toto statu praedicto

Preceptum de observantia huius Constitutionis.

existentibus, & eorum cuilibet, ut statum, & ordinationem, & alia praemissa perpetuo ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, per censuras Ecclesiasticas, & alia eis benevifa remedia observari faciant, & mandent.

Clausula derogatoria.

§.11. Non obstantibus nostris de non tollendo jure quaesito, aliisque Apostolicis Constitutionibus, nec non Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum praedictorum statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque alia firmitate munitis, ac etiam immemorabili, & quocumque tempore pacifice observatis, necnon civilitatibus, Civitatumque juribus, privilegiis, exemptionibus, & indultis Apostolicis, illis, eorumque Dominis praedictis, ac quibusvis aliis per quoscumque Romanos Pontifices ac Nos, & distam Sedem quomodocumque, & quotiescumque concessis, confirmatis, & innovatis, quae omnia, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, omnino tollimus, & abrogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma, & effectus publicandi hanc Constitutionem.

§.12. Volumus autem eandem praesentes, quoniam in Consistorio nostro, & de consilio praedicto promulgata sunt, a die date ipsarum quocumque, tam praesentes quam absentes, & ubicumque etiam extra dictum statum existentibus perinde obligare, ac si cuique singulim intimatae fuissent. Et nihilominus ut illa amplius innotescant, mandamus eas valvis Ecclesiae Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, aliisque locis consuetis appendi, & in libris dictae Camerae describi. Ac etiam volumus, ut ipsarum exempla, etiam impressa edantur, eaque Notarii publici manu, & sigillo cujuscumque Curiae, Ecclesiae, aut personae in dignitate Ecclesiastica constitutae obfirmata, eam ipsam prorsus fidem ubique locorum, in iudicio, & extra illud faciant, quam ipsae praesentes facerent, si essent exhibitae, vel ostensa.

Sanctio personalis. Dat. P. An. I. 1. Julii.

§.12. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Kal. Junii, Pontificatus nostri Anno I.

Pape subscr.

Ego Sixtus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

Sequuntur Cardinalium subscriptiones.

VIII.

Quod Clerici Regulares Congregationis S. Pauli Decollati, ad processiones, & actus publicos accedere non cogantur, ex indulto Gregorii XIII.

Hujus Congregationis institutionem, & cetera quae eam concernunt, vide in Clem. VII. Const. XLV. Vota fol. 103. Tom. IV. Par. I.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit, & convenit honestati, ut ea, quae de Romani Pontificis

gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu, litera Apostolica desuper confecta non fuerint, suum sortiantur effectum.

Gregor. XIII. ex causis hic expressis, concessit huic Congregationi, ne ejus Clerici ad processiones, & actus publicos invitati accedere cogantur.

§.1. Dudum siquidem per sel. rec. Gregorium Papam XIII. Praedecessorem nostrum accepto quod licet dilecti filii, Clerici, Presbyteri, Superiores, & persona Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli Decollati, a quinquaginta annis, vel circa, auctoritate Apostolica instituta, a principio institutionis Congregationis hujusmodi, ut juxta pium eorum institutum, a quibuscumque occupationibus expediti, animarum saluti libere consulere, & invigilarent, ad publicas processiones, quae in Civitatibus, & locis, in quibus ipsa Congregatio propagata erat, fiebant, & celebrabantur, ac ab Ordinariis locorum indicabantur, convenire non consueverunt, attamen bona memoriae Carolus tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Borromaeus nuncupatus, Ecclesiae Mediolanensis ex dispensatione Apostolica Praesul, S. Barnaba Mediolanensis, & Beatae Mariae Virginis Corobioli nuncupati Oppidi Modoetiae Mediolanensis. Diocesis domorum dictae Congregationis Clericos, Presbyteros, Superiores, & personas ad processiones hujusmodi comitandum induerat, cui ipsi Clerici, Presbyteri, Superiores, & persona ob singularem observantiam, qua eum prosequerentur, obtemperaverant, quibus quoque idem Carolus Cardinalis locum in hujusmodi processibus post omnes quorumvis Ordinum Regulares constituerat, quod Canonici Regulares se aegre molesteque ferre cum plurimis protestationibus significarent, prout tunc temporis praedicto Carolo Cardinale, sicut Domino placuerat, vita functo, id pati nullatenus se velle profitebantur. Idcirco cum eorumdem Clericorum, Presbyterorum, Superiorum, & personarum institutioni non conveniret, ad similes processiones accedere, ne qua propria eorum instituti, praetermittere cogentur, idem Praedecessor ex incumbenti sibi Apostolica sollicitudinis studio, circa statum personarum Ecclesiasticarum quarumlibet divino cultui emancipatarum salubriter dirigendum, libenter prospiciens, & intendens, ac earum quas suavi Religionis jugo noverat esse suppositas, ut quibuslibet perturbationibus semotis, facilius valerent suum Altissimo exhibere famulatum, oppressiones, & gravamina relevans, in peccatum quacumque scandala, quae praecedentiae causa inter Clericos, Presbyteros, Superiores, ac personas, necnon Canonicos Regulares hujusmodi, ac forsitan alios intercedere possent, tollere volens, ac Congregationem, illiusque Clericos, Presbyteros, Superiores, & personas hujusmodi eorumque singulos, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum dumtaxat infrascriptorum consequentem, absolvent, & ab-

& absolutos fore censens, sub datis vide licet Idibus Martii, Pontificatus sui anno tertio decimo, Motu proprio, non ad Congregationis, illiusque Clericorum, Presbyterorum, Superiorum, & personarum praedictorum, vel aliorum pro eis ipsi Praedecessori super eo oblata petitionis instantiam, sed de sua mera liberalitate, Congregationi, necnon Clericis, Presbyteris, Superioribus, & personis praedictis, quod ex tunc de cetero perpetuis futuris temporibus, quibuscumque processibus, & aliis quibuslibet actibus publicis quocumque tempore, de more, vel consuetudine, aut alias pro tempore fiendis, & celebrandis, ac ab Ordinariis praedictis indicendis, interesse minime tenerentur, nec ad id ubique locorum per quocumque Ordinarios, aliasque personas invitati cogi, & compelli possent, Apostolica auctoritate praedicta perpetuo concessit, & indulgit, ac quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decrevit.

Obstantibus que derogavit.

§.2. Non obstantibus pia memoriae Bonifacii Papae VIII., etiam Praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis imbi expressis casibus, & in illis ultra unam diem ad iudicium extrahatur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alii vices suas committere praesumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, necnon quibusvis Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis, specialibus, & generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem esset Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Hic Pontifex literas Gregorii XIII. eius superveniente obitu non expeditas, validas, & servari mandat.

§.3. Ne autem de absolute, concessione, indulto, & decreto praedictis, pro eo quod super illis ipsius Gregorii Praedecessoris, ejus superveniente obitu, litera confecta non fuerint, valeat quomodolibet hesitari, ac Congregatio, necnon, etiam Clerici, Presbyteri, Superiores, & persona hujusmodi illarum frustrantur effectum, volumus, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, quod absolute, concessio, indultum, & decretum Gregorii Praedecessoris hujusmodi, perinde a dicta die Idibus Martii sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii Praedecessoris, sub ejusdem diei data confecta fuissent, prout superius enarratur. Quodque praesentes literae ad probandum plene absolute, concessionem, indultum, & decretum hujusmodi, ubique sufficienter, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Executores que deputat.

§.4. Quocirca dilectis filiis Archiepiscopo Romae, Tom. IV. Par. IV.

sbytero Ecclesiae Mediolanensis, & Vicariis Venerabilium fratrum nostrorum Papien., ac Lauden. Episcoporum in spiritualibus generalibus, per Apostolica scripta mandamus Motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios eandem praesentes literas, & in eis contenta quacumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum, Presbyterorum, Superiorum, & personarum praedictarum, aut pro eis agentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, Congregationem, ac Clericos, Presbyteros, Superiores, & personas, necnon pro eis agentes, praedictis concessione, indulto, & decreto, aliisque praemissis juxta earumdem praesentium continentiam, & tenorem pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum aliquem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut impediri. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras, & poenas hujusmodi incurrisse declarando, ac eandem censuras, & poenas, etiam iteratis vicibus aggravando, & interdictum ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, non obstantibus omnibus supra praedictis.

Sanctio personalis.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam &c. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum &c.

Dat. P. An. I. 1. Maii.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Kal. Maii, Pontificatus nostri Anno I.

IX.

Innovatio omnium Constitutionum a Romanis Pontificibus hactenus editarum, contra exules, bannitos, aliosque facinorosos homines, eorumque receptatores, & fautores: & multarum impositio poenarum in eosdem, necnon contra Communitates, & alios, sua territoria ejusmodi scelestis hominibus expurgata non custodientes.

Quo ad primam partem, extat in hoc opere Const. X. Pii II. Ad retinendas. Tom. III. P. III. fol. 110. Const. IV. Pauli II. Vitos. ibidem. fol. 120. Const. XVII. Innocentii VIII. Licet ea. ibidem. fol. 219. Const. VIII. Julii II. Cum homines. ibidem. fol. 269. Const. XXXIX. Leonis X. Omnes. ibidem. fol. 472. Const. IX. Clementis VII. In Sancta. Tom. IV. Par. I. fol. 44. Const. XXII. Julii III. Cum Civitates. ibidem. fol. 297. & Const. XXXV. Cum sicut. ibidem. fol. 312.

fol. 312. Et extat etiam Pii IV. Const. XXXII. In eminenti. Tom. IV. Par. II. fol. 66. Pii V. Const. XIV. Et superna. Ibid. fol. 295. & Gregorii XIII. Const. CXXII. Tanta. Tom. IV. Par. III. fol. 451. Quo vero ad secundam partem, contra non custodientes eorum territoria, habes in Const. I. Julii II. Quia. Tom. III. Par. III. fol. 259. & Const. XXXI. Leonis X. Romani. Ibid. fol. 464. necnon Const. XXXII. Pii IV. In eminenti. Tom. IV. Par. II. fol. 66. & Const. XIV. Pii V. sup. jam citatas. Præterea adversus ejusmodi perfidos homines, omnesque vindictam transversalem sumentes, Paulus II. edidit Const. Viros. ut sup. Prout contra minantes pro habenda pace, aliam edidit Const. Innocentius VIII. Necnon contra Franchitias in Urbe tenentes, vel acclamantes, habes in Const. Julii III. Cum Civitates. ut sup. Prout circa appellaciones in contumacia condemnatorum, notavi in Const. LXI. Pii IV. Et si cuncta. Tom. IV. Par. II. fol. 111. & in Pii V. Const. CLXXXIX. Licet juri. Tom. IV. Par. III. fol. 182.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constitutionis

Hoc Nostri Pontificatus initio, inter multa Reipublica damna, & incommoda, quæ menti nostræ obverfabantur, Nobis longe fuit gravissimum, quod Populus S. R. E. ditioni temporali subiectos non modo ad rerum, substantiarumque suarum perturbationem, & jacturam, sed etiam vitæ periculum redactos invenerimus, exulibus, bannitis, ceterisque id genus facinorosis hominibus ita undique ingruentibus, & grassantibus, ut vix quicquam ab hac hominum peste tutus alicubi consistere posse videatur. Quare cum ad hæc sananda mala, ex Officii nostri debito & præcipua erga Nostros, ac ejusdem Romanæ Ecclesiæ subditos caritate assidue extimulemur, nihil non agere, & tentare decrevimus quo Populis optata quies, salus, securitas, & tranquillitas per Nos restitatur. Quod ita demum, Deo auxiliante, speramus Nos esse consecuturos, si caute provideatur, ne ullum, domi forisque, intra extrave fines Nostros, criminosis hominibus hujusmodi pateat diffugium, aut receptaculum, sed omnino Legum, & Magistratum securitatem, justitiæque gladium subire, ac debitas poenas luere cogantur.

Confirmatio Const. Prædecessorum cum earum poenis præterquam excommunicationis.

§. 1. Itaque de Fratrum Nostrorum consilio, omnes, & singulas Constitutiones a fel. rec. Pio Secundo, & Paulo etiam Secundo, Sixto Quarto, Julio similiter Secundo, Leone Decimo, Clemente Septimo, Julio Tertio, Pio etiam Quarto, Pio Quinto, Gregorio Decimotertio, & quibusvis aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, suo cujusque tempore, in detestabile prædictorum, & aliorum infra scriptorum hominum genus, pro tem-

poris, & criminum ratione editas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, quoad ea, quæ presentibus non contrariantur, & excepta Excommunicationis sententia, per easdem Constitutiones in illis contravenientes promulgata, quam ne animarum perniciem potius, quam salutem adferat, consulto tollendam, & submovendam duximus, ex certa scientia nostra approbantes, & innovantes, illarumque omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur presentibus, pro expressis, & insertis haberi volentes.

Barones, & Communitates eorum territoria a Bannitis &c. libera custodiant.

§. 2. Universis, & singulis Ducibus, Principibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, etiam quacumque Ecclesiastica dignitate fungentibus, necnon Vicariis, Feudatariis, Armorum Ductoribus, Capitaneis, Magistratibus, Communitatibus, Universitatibus, & Officialibus Civitatum, Terrarum, Castrorum, Oppidorum, & aliorum quorumcumque locorum prædictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subiectorum, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnon duorum millium per Communitates, & mille per Universitates, ac quinque millium ducatorum auri Camera Apostolicæ irremissibiliter ipso facto applicandorum per Dominos temporales, & alios prædictos absque alia declaratione incurrendis poenis (ultra alias in eorundem Prædecessorum nostrorum literis contentas) districte præcipiendo mandamus, quatenus adhibita exactissima diligentia, de qua per publica documenta, & alias probationes fidem faciant, eorum Civitates, Terras, Oppida, Castra, Villas, dominia, loca, & territoria omnia a perduellionibus, homicidis, latronibus, viarum grassatoribus, raptatoribus, incendiariis, sicariis, exitiis, publicæ quietis perturbatoribus, armatas facientibus, statum Ecclesiasticum hostiliter peragrantiibus, pro quocumque crimine capitali, etiam in contumaciam bannitis, aliisque similibus notoriis delinquentibus, & facinorosis hominibus, etiam nondum condemnatis, eorumque fautoribus, & complicitibus, quos omnes, nostros districte Romanæ Ecclesiæ rebelles, ac publicos hostes esse decernimus, secura, libera, & expurgata custodire, tenere, & præservare.

Eosque capiunt, & Officialibus Patriciis consignent, & capere non valentes persequantur convocatis Dominis, & Communitatibus conviciis.

§. 3. Necnon si quos ex ipsis eo accedere, vel commorari, seu ad prædicta loca declinare, vel illac pertransire contigerit, statim illos capere, & apprehendere, ac ad carceres conducere, captosque Nostros, & pro tempore existentium Romanorum Pontificum Magistratibus, & Officialibus fideliter tradere, & consignare, populosque suos pulsu campanarum, & aliis signis ad arma convocare, & coadunare teneantur. Quod si illos capere, & apprehendere per se ipsos nequiverint, finitimas quasque Communitates, & Universitates, necnon Dominos temporales commonefaciant, & in auxilium convocent, junctisque simul viribus eosdem perduelliones, homicidas, latrones

trones, & alios prædictos forti manu, & incessanter quocumque se verterint, etiam extra proprium territorium, & jurisdictionem in ipso persecutionis actu, usque ad ultimam eorum profugationem persequantur, ac ut capiuntur, & apprehendantur, seu profligentur omnem operam adhibeant.

Et ad cavillosas propositiones exultaciones non admittantur.

Particulares personæ contra Bannitos &c. arma capiant, & accurrant.

Executores illique justitiæ non se opponant, vel resistant, sed arma manu subveniant.

Barones & Communitates facinorosas non capientes ultra alias poenas, ad divina reficiantur.

§. 4. Cumque verisimile non sit hujusmodi hominum genus in occulto versari, & eos qui ad custodiam tenentur, si diligenter invigilent, illorum notitiam non habere, neque tantam multitudinem esse posse, quin a dominis temporalibus, ac Communitatibus, & Universitatibus prædictis vinciri, & opprimi queat, juncto præsertim finitimum auxilio, cavillosas exultaciones sibi in posterum nullo modo suffragentur.

§. 5. Particulares vero personæ cujuscumque status, gradus, & conditionis existentes, sub quingentorum ducatorum similiter eidem Camera ipso facto applicandorum, aliisque corporalibus, etiam ultimi supplicii inclusive, Gubernatorum, & Officialium prædictorum arbitrio, juxta cujuscumque personæ, & culpæ qualitatem, poenis, cum primum campanæ sonitum, aliave signa, populum adversus dictos facinorosos homines convocantia audiverint; vel alias de illis quomodolibet notitiam habuerint, arma capere, & ad locum necessarium accurrere, ac una cum aliis, & per se ipsum omnem conatum in persequendis, capiendis, & profligandis bannitis, aliisque nefariis hominibus prædictis adhibere teneantur.

§. 6. Præterea sub eisdem poenis, omnes, & singuli prædicti, tam in Urbe quam extra eam, ad quamcumque Curiam, seu Ministrorum, & executorum insitiæ, vel cujuscumque eorum simplicem requisitionem, ac etiam nulla requisitione prævia, si aliquos resistere, vel sese opponere, seu aliquid impedimentum adferre, eosve ad aliquam executionem faciendam auxilio egere quoquomodo cognoverint, eisdem Curiam Ministris, & executoribus, opem, & favorem, armata etiam manu conferre, & subvenire, ac præsto esse, & denique obedire, eosque, si opus fuerit, in perquisitione, executione, permissione, transitu & aliis præmissis comitari debeant.

§. 7. Insuper statuimus, & ordinamus, ut si qui ex perduellionibus, homicidis, latronibus, furibus, & aliis facinorosis hominibus prædictis, in Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Villis, Dominiis, Locis, & Territoriis hujusmodi damna aliqua intulerint, seu furtum aut latrocinium commiserint, nec capti, & deprehensi fuerint, sed impune evaserint, Domini temporales, seu Communitates, & Universitates, Nobis, & Sedi Apostolicæ mediate, ac immediate subiecti, in quorum locis, territoriis, & jurisdictionibus, respective similia perpetrata fuerint, præter hoc quod ad damnorum quorumcumque sic illatorum parti læse, damnaque hujusmodi parti

tienti, ac eorum hæredibus plenariam restitutionem, & satisfactionem omnino teneantur, ad tantundem etiam, quantum damna illata extimata fuerint, Camera prædictæ realiter, & cum effectu perfolvendum eo ipso sint adstricti, ac alias prout latius continetur in aliis literis dicti Pii V. Prædecessoris, contra Dominos, ac Communitates, & Universitates, eorum territoria non custodientes editis, quas firmis tamen remanentibus alijs supra, & infra scriptis poenis, tenore presentium etiam innovamus.

Barones, & alii majores an. 14 & S. R. E. mediate & immediate in temporalibus subiecti in statu, & extra, auxiliares, aut eorum, Bannitos receptantes, vel eorum persequutionem impediens poenas hic descriptas incurat.

§. 8. Duces quoque, Principes, Marchiones, Comites, Barones, Domicellos, Vicarios, Feudatarios, Gubernatores, Magistratus, Ducatores, Capitaneos, & Officiales prædictos, necnon quoscumque alios cujuscumque etiam Ecclesiasticæ dignitatis, conditionis, status, gradus, ordinis, excellentiæ, sexus, & ætatis dummodo decimum quartum illius annum excedant, hujus status, & jurisdictionis nostræ temporales, ac prædictæ Romanæ Ecclesiæ in eisdem temporalibus mediate, vel immediate subiectos, etiam dominia, jurisdictiones, & loca extra statum prædictum obtinentes, qui perduelliones, homicidas, latrones, & alios nefarios homines prædictos in suis quisque dominiis, terris, oppidis, castris, fortalitiis, villis, locis, territoriis, seu domibus, tam in ipso statu quam extra eum consentientibus receptaverint, seu confoverint, aut quod in illis recipiantur, vel confoveantur quoquomodo permiserint, seu ne ii capiuntur, impediverint, vel captos eriperint, seu occultaverint, aut illis potestatem, seu commoditatem evadendi fecerint, vel carcerem, aut aliam quamcumque custodiam effugerint, invaserint, aut quoquomodo violare tentaverint, sive ad hoc homines, vel arma, aliave ministraverint, sive alias auxilium, consilium, vel favorem, palam, vel in occulto, per se, vel alium, seu alios quoquomodo, etiam extra territoria, jurisdictiones, & domos proprias præsterint, seu præstare permiserint, vel etiam quoscumque Judices, ministros, aut executores justitiæ in perquisitione, captura, vel abductione, ac omnino in eorum officii libera executione, seu in Urbe, sive extra ubique locorum impediverint, seu verberaverint, vel inscuti fuerint, aut concusserint, seu mitis, vel alias perterrefecerint, aut ad arma conclamaverint, aliisque concitaverint, seu talia fieri mandaverint, facientibus adhaeruerint, & faverint, seu alicujus Magnatis nomen auxilii causa adversus Curiam, executores, & ministros prædictos invocaverint, seu franchisias appellaverint (contra quas aliam Constitutionem dicti Gregorii Prædecessoris desuper editam similiter innovamus, acioribus etiam remediis in dies usuri pro hujusmodi Asylius, præsertim in dicta Urbe tollendis, & omnino extirpandis) læse Majestatis reatum, ac nulla juris, aut hominis fictione confictum crimen incurrisse, & ejusdem Romanæ Ecclesiæ rebelles, omnibusque, & singulis privilegijs, gratijs, liberta-

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

libertatibus, indultis, exemptionibus, immunitatibus, realibus, & personalibus, necnon Ducatibus, Principatibus, Marchionatibus, Comitibus, Civitatibus, terris, oppidis, castris, dominiis, vicariatus, guberniis, locis, jurisdictionibus, dignitatibus, etiam Ecclesiasticis, honoribus, juribus, officiis, pensionibus, beneficiis, & fructibus ecclesiasticis, ac etiam quibuscumque feudis, & concessionibus, quae a Rom. praedicta, & quibuscumque aliis Ecclesiis obtinent, & in futurum obtinebunt, ceterisque etiam immobilibus, mobilibus, & se moventibus bonis, juribus, & actionibus, eo ipso privatos, ipsosque, & illorum filios ad illa, & quaelibet alia in posterum obtinenda, ac quoscumque actus legitimos exercendos inhabiles, & indignos fore, atque esse: Necnon a toto Statu Ecclesiastico, una cum eorum familiis perpetui exilii poena damnari, domosque, aedificia, arces, & fortalia eorundem demoliri, & solo avari, seu alii dista Cam. juribus adscribi debere, nec illis portam ullius dignitatis ecclesiasticae, vel mundanae unquam patere decernimus, & declaramus. Vassallos vero, Custodes, Capitaneos, Officiales, Populos, & subditos eorundem, a fidelitatis juramento, ac homagii, & quocumque alio jure, quo ipsis quomodolibet adstricti fuerint, ex tunc penitus absolvimus, & liberamus. Ducatus autem, dominia, vicariatus, gubernia, feuda, Civitates, Terras, Oppida, Castra, ceteraque bona praedicta, necnon jura, & actiones, cum fructibus, & emolumentis eorundem, Fisco nostro, & Camerae praedictae ipso facto absque aliqua declaratione, citatione, Judicis sententia, seu decreto, vel alia juris, & facti solemnitate habenda, etiam in praedictum filiorum descendendum, & aliorum quorumcumque agnatorum in investituris, concessionibus, seu aliis dispositionibus comprehensorum, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si per lapsum temporis illorum concessionis, & finitam lineam ad ipsam Camerae redissent, seu devoluta essent, confiscamus, applicamus, & incorporamus, illaque sic Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus, & Camerae praedictae aperta, devoluta, confiscata, applicata, & incorporata sub Constitutione ejusdem Pii V. Praedecessoris de huiusmodi dominiis, & jurisdictionibus in feudum, aut alias non concedendis minime comprehendi, etiam declaramus. Necnon quaecumque fideicommissa, substitutiones, & alias dispositiones sub quacumque verborum forma, etiam cum expressa alienationis prohibitione, aliisque strictissimis clausulis, & cautelis conceptas, ad hoc, fructus bonorum huiusmodi fideicommissis subiectorum durante vita naturali delinquentis, etiam in contumaciam ex praedictis causis condemnati, Fisco applicentur, & in dicta Camerae usum convertantur, proprietatesque dictorum bonorum quamdiu ipse delinquens naturali-

ter vixerit per Fiscum, & Camerae huiusmodi possideantur, & detineantur, tollimus, & abrogamus.

§.9. Ad haec, Communitates, & Universitates huiusmodi, si homines facinorosos praedictos receptaverint, toleraverint, cibis, comenatu, auxilio, consilio, vel favore, aut quocumque alio modo, etiam ut evadant, per se, vel alios juverint, omnibus poenis supradictis supponimus, eorumque res, & bona omnia, necnon fructus, & emolumenta eidem Fisco, modo, & forma praemissis applicamus, & appropriamus.

§.10. Particularibus autem hominibus, qui ad facinorosos praedictos capiendos, & apprehendendos, iustitiaeque ministris tradendos sufficientibus viribus fuerint destituti, nisi eosdem illico propalaverint, officialesque, populos, & finitimos, ita ut nullo modo evadant, convocaverint.

§.11. Ac demum iis, qui aliquem in praemissis culpabilem sciverint, nec Nobis, vel Successoribus nostris, seu alicui per quem ad Nos, vel dictos Successores fideliter deferatur, intra trium dierum spatium revelaverint, poenam arbitrio Judicis pro modo culpae, etiam usque ad mortem inclusive infligendam statuimus.

§.12. Decernentes super omnibus, & singulis praemissis per accusationem, delationem, inquisitionem, & quovis alio meliori modo procedi posse.

§.13. Ac quaecumque vetusta privilegia, sive exemptiones, etiam immemorabiles, vel alias quaecumque praesensiones de recipiendis, & non consignandis huiusmodi bannitis, & aliis facinorosis hominibus, nemini contra praesentium tenorem suffragari, etiam si de eis specialis, & individua mentio facienda esset.

§.14. Neque receptatores, fautores, auxiliares, consultores, & alios quoscumque, praesentibus nostris, ac Praedecessorum nostrorum literis, ut praesertim, approbatis, & innovatis quomodolibet contravenientes, quocumque praetextu, etiam agnationis, & cujuscumque consanguinitatis, etiam in primo gradu, aut unico, & non dolose, & penitus inculpate, nec ad malum finem receptionis ullatenus excusari, cum beneficium publicum sit private necessitudini preferendum, nec dolus absit ab eo, qui ipsis nefariis hominibus, & publicis inimicis quoquomodo se amicum praestet, genusque hominum huiusmodi facile cognoscatur. Eam quoque qui sese vi, & metu, ad manifestum, & insans vite periculum evitandum, de quo tamen per legitimas probationes docere teneatur, eis receptum dedisse, sive victum, & alia praestitisse asseruerit, nequaquam excusari, nisi quamprimum se subripere, vel alio transmittere poterit, nulla interposita mora, de transitu, vel statione dictorum facinorosorum hominum vicinum locum, illiusque Magistratus, & officiales certioraverit.

§.15. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fun-

Communitates eos tolerantes, eisdem poenas incurunt.

Particulares autem eos capere non valentes, illico propalare, & eosdem convocare debent.

Scientes in praemissis aliquid esse culpabilem, revere teneantur.

Judices procedant etiam per inquisitionem &c.

Privilegia de non consignandis Bannitis revocantur.

Receptatores non excusantur praetextu agnationis, vel consanguinitatis, aut non dolose receptionis.

Clausula sublata &c.

te fungentes, sublata eis, & eorum quilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputatio, & facultates.

§.16. Et nihilominus, ut praemissa suum debitum (prout ex intimo cordis nostri affectu exoptamus) consequantur effectum, dilectis filiis ejusdem S. R. E. Camerario, Urbis Gubernatori, causarum Curiae Camerae praedictae generali Auditori, necnon Provincialium nostrarum Legatis, de quibus plurimum confidimus, ac Vicelegatis, & Praesidibus, Civitatibus, & aliorum locorum praedictorum Rectoribus, & Officialibus, ac ceteris omnibus singularum Constitutionum, & literarum praedictarum executoribus similiter in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae poenae per Apostolica scripta mandamus, ut quicquid pro se ad omnimodam praesentium, ac aliarum literarum, & Constitutionum praedictarum, necnon poenarum omnium in eis contentarum executionem omnino procedentes, illas omnes, & in eis contenta quaecumque semper, & ubique per omnia loca praedicta, ac ab omnibus sub illis comprehensis inviolabiliter observari. Capitalesque sententias praedictas a iustitia ministris absque alicujus irregularitatis incursum exequi mandent, & faciant, ac pro executione poenarum pecuniarum contra Communitates, Universitates, Dominos temporales, & alios praedictos propter eorum inobedientiam represalias concedant, realiterque, & irremissibiliter dictas poenas pecuniarias exigant.

Clausula derogatoria.

§.17. Non obstantibus fideicommissis, investituris, concessionibus, substitutionibus, testamentis, & aliis dispositionibus, necnon privilegiis, exemptionibus, ac aliis praemissis, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent praesentibus, haberi volumus pro expressis, & insertis, necnon omnibus, quae in singulis literis praedictis concessum est non obstat; ceterisque contrariis quibuscumque.

Haereticus ad Principes extra statum Ecclesiasticum, temporalem jurisdictionem habentes, ut Bannitis non assecurentur, sed capiant, & remittant.

§.18. Rogamus quoque, & hortamur attente in Domino, omnes, & singulos quaecumque jurisdictionem temporalem extra Stat. Ecclesiasticum praedictum exercentes, etiam Regia, Ducali, vel alia quaecumque mundana, vel ecclesiastica auctoritate, superioritate, & excellentia fulgentes, velint pro sua in Nos, & hanc Sanctam Sedem Apost. devotione, & observantia, reique ipsius aequitate providere, ne posthac in provinciis, dominiis, & locis suis perduelliones, homicidiae, & alii facinorosi praedicti ullo modo recipiantur, assecurentur, vel tuti reddantur: quinimo si ipsos ad illa declinare, aut ibidem reperi contigerit, per suos iustitiae ministros, & executores capi, & apprehendi, ac ad Praesides, & Gubernatores Provincialium,

& locorum nostrorum, unde ipsi originem traxerint, vel delictum commiserint, liberare conduci, & remitti, eisque consignari mandent, & procurent. Ac quoscumque salvos conductus, & alias assecurationes revocent, & annullent, prout Nos vice versa idipsum contra huiusmodi facinorosos homines a dictis eorum provinciis, & dominiis bannitos, fieri, & observari curabimus; sperantes hac optima ratione omnino futurum, ut ejusdem S.R.E., & cuiusque eorum ditionis, status, annuente Domino, expurgetur, Populique Nobis, & illis subditi, pacis, & tranquillitatis dulcedine fruantur.

§.19. Ut autem praesentes literae omnibus innotescant, & ne quisquam illarum ignoracionem allegare possit, jubemus illas valvis Ecclesiae S. Joannis Lateranen., & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Florae appendi, eisque detrahitis illarum exempla, etiam impressa in eisdem locis affixa relinqui, factaque huiusmodi publicatione volumus ipsas praesentes hic in Urbe publicatas die sequenti, extra eam vero post decem dies quoscumque perinde arctare, atque efficere, ac contrafacientes poenas, & alia supradicta omnino incurere, ac si eis singulis praesentibus in propriis eorum personis, & locis intimata fuissent.

§.20. Insuper earundem praesentium exempla, etiam impressa, Notarii publici manu, & Camerarii praedicti, aut alterius personae in dignitate Ecclesiastica constituta sigillo obfirmata, eandem prout fidem ubique locorum in iudiciis, & extra illa facere, quae ipsamet praesentes facerent, si forent exhibita, vel ostensa.

§.21. Necnon quod quaelibet Communitas, Universitas, & Populus quarumcumque Civitatum, Oppidorum, Castrorum, & locorum praedictorum, sub indignationis nostrae, ac mille ducatorum dictae Camerae applicandorum poenis per contrafacientes eo ipso incurrendis, statim cum praesentes literae nostrae huiusmodi, sive earum transumptum, etiam impressum ad eorum notitiam pervenerit, convocato publico consilio, in praesentia officialium, syndicatorum, & curam malefactorum habeantium, cas una cum aliis Praedecessorum nostrorum Constitutionibus, sic ut praesertim, confirmatis, & innovatis, ibi alta, & intelligibili voce, etiam vulgari sermone illas declarando, ut melius, & facilius ab omnibus percipi, & intelligi possint, legi facere, & deinde in eorum Archivio publico diligenter custodiri curare omnino debeant, ac singulis annis successive in principio cuiuslibet anni perpetuis futuris temporibus similiter easdem literas praesentes, & alias innovatas in eodem publico consilio legendo reiterare teneantur. Alioquin loci Gubernator, Rector, & quilibet alius iustitiae minister quocumque nomine nuncupatus, contra eos ad executionem poenarum huiusmodi, sine mora irremissibiliter procedat.

Forma, & effectus publicandi hanc Constitutionem

Fides exemplorum.

Communitates publicent hanc Constitutionem in eorum publicis consiliis, in Archivio custodiant, & quolibet anno cum aliis hic nominatis in publico consilio recitent.

Datum